Us portem avui una carta que va ser publicada al Diari de Girona ara fa vuit dies. En ella l'**Alfons Gasull**
explica la seva experiència com a docent i repassa la vessant educativa de la pràctica dels escacs. En
Gasull
és jugador veterà del
Gerunda
i participa esporàdicament al Campionat per Equips. Com recull el seu escrit, és professor d'escacs a l'EspaiCaixa de la Plaça Marquina.

Elogi dels escacs

ALFONS GASULL I VILÀ. GIRONA.

■ Avui (diumenge) he llegit l'entrevista que l'Albert Soler fa a l'espai «Contracorrent» al jugador i entrenador d'escacs del club Gerunda Luís Enrique Valle, que ha publicat *Escacs en deu lliçons*.

No conec l'autor del llibre però sí el tinc i l'he llegit i el trobo molt adient al motiu pel qual ha sigut escrit. He de dir que sóc jugador del club Gerunda. Un jugador una mica peculiar, ara no és el cas del perquè. L'amic Josep Serra, President del club, va tenir la delicadesa de regalar-me'n un exemplar.

A una pregunta de l'entrevista respon que per a ell els escacs haurien de ser assignatura escolar. Durant molts anys he sigut professor de matemàtiques i director d'un Col·legi concertat. Doncs bé, crec que el nostre Col·legi era l'únic que es jugava als escacs una hora a la setmana com a classe obligatòria a partir de cinquè de Primària i un crèdit variable a Secundària. També sempre participàvem als Campionats escolars de Catalunya.

Els escacs es consideren una ciència, un art i un esport. Jo crec, i l'experiència m'ho ha demostrat, que el nen o nena que juga als escacs aprèn moltes coses que li serveixen quan vol resoldre problemes: observa, pensa, busca estratègies i tria la jugada més adient. Això és el que ha de fer quan vol resoldre un problema.

Ara, una vegada jubilat, des de l'Espai de la Gent Gran de Girona em varen proposar fer unes classes d'escacs per a gent gran. Els vaig dir que sí perquè vaig pensar que a més de divertir-se els aniria bé per conservar i millorar la memòria. D'això en fa tres anys. És un grup d'unes divuit persones, homes i dones, i puc assegurar que no falten i ja jugen molt bé. Ara, amb aquest grup i alguna altra persona que s'hi ha afegit, ens hem traslladat a l'EspaiCaixa de la plaça Marquina. Fem una classe a la setmana d'una hora i mitja. Jo també m'ho passo molt bé.